

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РЕЙТИНГУ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА РИНКУ ПРАЦІ

Протягом останніх 10-15 років у різних країнах світу почали розробляти і широко застосовувати різноманітні методології та підходи до визначення рейтингів вищих навчальних закладів, або, як їх називають у Великій Британії, «таблиць ліг» (league tables). Така робота поступово почала виходити за національні рамки і все більше стала носити міжнародний характер. Визначення інтегрального показника якості діяльності вищих навчальних закладів, яким є їхній рейтинг, у першу чергу обумовлено необхідністю взаємного визнання навчальних програм і вузів у Болонському просторі. Також воно викликано потребами як ринку праці (для його орієнтації на випускників тих або інших вищих навчальних закладів), так і абітурієнтів та їхніх батьків під час вибору місця майбутнього навчання. Постійне визначення і опублікування рейтингів ВНЗ породжує здорову конкуренцію між ними, що сприяє підвищенню якості їхньої роботи.

Одним із факторів, що визначають рейтинг вищого навчального закладу на ринку праці, є затребуваність його випускників і постійний попит на них. За результатами опитування роботодавців фахівцями українського видання «Деньги», було визначено три критерії, за якими ранжують кандидатів на цікаві вакансії: досвід, диплом, мова. Тобто головним фактором є саме досвід роботи. Хоча наявність диплому рейтингового ВНЗ та знання однієї (і більше) іноземних мов підвищує інтерес до потенційного кандидата.

Сьогодні ж під час навчання на стаціонарі тільки незначна частина студентів має можливість влаштуватися на роботу за фахом. Навчальні плани перенасичені фундаментальними дисциплінами, які часто дублюються. Нераціонально розподілено години на практичну роботу, а організація самостійної роботи студентів часто методично не забезпечена належним чином. Чітко не визначено механізм роботи викладачів, спрямований на керування і перевірку самостійно виконаних завдань.

На наш погляд, шляхами підвищення рейтингу вищого навчального закладу на ринку праці можна назвати такі:

1. Залучення до розроблення стандартів вищої освіти фахівців провідних українських підприємств різних форм власності.
2. Перегляд навчальних планів з метою вилучення дисциплін, що дублюються.
3. Здійснення вибору дисциплін варіативної складової навчальних програм виходячи з сучасних потреб ринку праці.
4. Перерозподіл у навчальних планах годин на лекційні та практичні заняття у бік збільшення останніх.

5. Забезпечення можливості реального проходження практики студентами на провідних підприємствах шляхом укладання з керівництвом цих підприємств двосторонніх угод.

6. Залучення фахівців-практиків до проведення занять на випускних курсах.

7. Підтримування постійного зв'язку з потенційними роботодавцями і коригування навчальних програм, орієнтуючись на їх потреби.

8. Організація для студентів різноманітних тренінгів для формування їхніх комунікаційних навиків, розвитку особистісного зростання, лідерських якостей тощо.

9. Підвищення якості мовної підготовки студентів.

10. Обов'язкове застосування у навчальному процесі сучасних інформаційних технологій.

11. Навчання студентів роботі з сучасними інформаційними програмними продуктами за обраним фахом.

12. Активне впровадження у навчальний процес результатів наукових досліджень викладачів.

*А.О. Дергоусова,
О.В. Сиволовська*

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

Сьогодні вже ні в кого не викликає сумніву, що повноцінна підготовка майбутніх спеціалістів у вищих навчальних закладах будь-якого профілю не може здійснюватися без використання Інтернет-технологій, а випускник ВНЗ повинен вільно орієнтуватися у просторах Інтернету і вміти ефективно використовувати його можливості у своїй професійній діяльності.

Використання Інтернету студентом у процесі навчання не повинне обмежуватися лише пізнавальною складовою. Воно має стати природною технологією роботи з майбутньої спеціальності, самого повсякденного життя. Для цього студентам треба забезпечити вільний доступ до мережі, що надасть їм можливість брати участь у різних проектах, замовляти Інтернетом книги у бібліотеках, продивлятися каталоги періодичних видань, стежити за новинами науки, отримувати інформацію про можливості навчання та працевлаштування тощо. Завдяки таким навичкам випускник ВНЗ з мінімальними витратами часу та енергії буде отримувати інформацію щодо важливих для нього подій, впевнено долати перешкоди та досягати поставлених цілей.